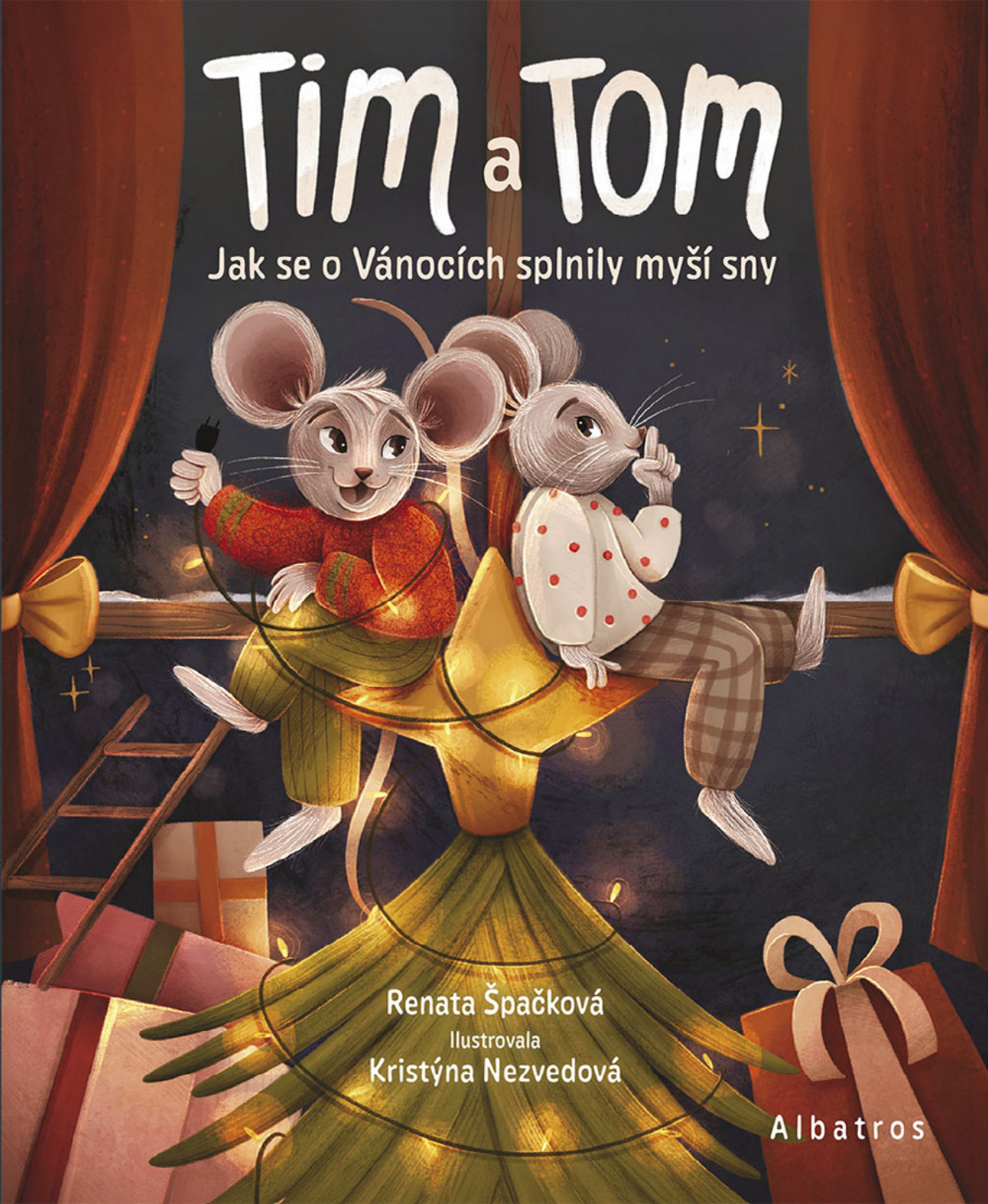
Tim a Tom

Jak se o Vánocích splnily myší sny

Renata Špačková
Ilustrovala
Kristýna Nezvedová

Albatros

Tim a Tom – Jak se o Vánocích splnily myší sny

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Albatros

Renata Špačková
Tim a Tom – Jak se o Vánocích splnily myší sny – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Tim a Tom

Jak se o Vánocích splnily myší sny

Renata Špačková

Ilustrovala
Kristýna Nezvedová

Albatros

Restorio

Byla jednou jedna kniha… a jakmile ji dočetli, skončila zastrčená v knihovně. Tak to ale skončit nemusí! Pošlete ji dál s **www.restorio.cz.**

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

Text © Renata Špačková, 2026
Illustrations © Týna Nezbeda, 2026

ISBN tištěné verze 978-80-00-08463-3
ISBN e-knihy 978-80-00-08506-7 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

JAK MYŠÁCI PŘELSTILI KOCOURA

Přišel podzim. Na poli u lesa vyoral traktor brambory. Pytle plné žlutých hlíz stály v řadě.

Na kraji lesa pod trnkovým keřem bydlel myšák Tom. Byl odvážný a nikoho se nebál. Kousek dál pod pařezem žil myšák Tim. Ten se občas trochu bál. Když byl s Tomem, bál se míň. Tom byl Timův kamarád a Tim byl zase kamarád Toma. Dva jsou víc než jeden.

Myšáci spolu chodili hledat zrníčka. Dneska se ale vzduchem nesla bramborová vůně. Tom zamrskal vousky: „Cítím velkou dobrotu!“

Také Tim zavětřil: „Voní tady brambory!“

„Time, půjdeme objevit bramborový poklad,“ navrhl kamarádovi Tom.

Tim souhlasil. Myšáci se rozhlédli doprava. Potom se podívali doleva a jako blesk se rozběhli tím směrem, kam je vedla vůně.

U pole se myšáci ukryli do trávy. Čekali, až přijde večerní tma. Najednou nad jejich hlavami proletěla moucha. Zabzučela a sedla si na kámen.

„Musíš tady bzučet?“ zeptal se přísně Tom.

„Musíš tady sedět?“ zeptal se nesměle Tim.

„Můžu sedět, kde se mi zlíbí,“ odsekla moucha, mávla křídly a seděla dál.

Tom ukousl dlouhé stéblo trávy a zamával jím mouše před očima. Ta se lekla, roztáhla křídla a byla fuč.

Na pole pomalu sedala tma.

„Přišla naše chvíle!“ prohlásil Tom a rozběhl se na pole.

Tim pospíchal za ním. Trochu se bál, ale věděl, že Tom ho ochrání. S Tomem se Tim cítil jistější.

Oba myšáci se tiše plížili až k pytlům. Tom do jednoho hryzl a za chvíli se v něm objevila díra. Z té vypadla pěkná brambora. *Už si brzy naplníme prázdná bříška,* pomysleli si oba myšáci současně.

Tim se do brambory hladově zakousl jako první. Ale ouha! Jeho ostré zoubky se v ní zasekly. Byl v pasti.

„Time, vydrž, pomůžu ti,“ uklidňoval ho Tom. Začal tahat za bramboru, když v tu chvíli v křoví za jejich zády něco zašustilo.

„Mňau!“ ozvalo se výhružně z křoví. Ve tmě se zablýskly dvě kočičí oči, mihlo se mohutné tělo… A před Tomem stál rezavý kocour.

„Stát, vy zloději! Kdo vám dovolil ujídat z cizího? Na vás si pochutnám.“ Kocour zaprskal a naježil se.

Tom hlasitě vypískl: „Kocoure, podívej se, jak jsme hubení! Musíme se nejdřív vykrmit. Pak si teprve dobře pochutnáš.“

Kocour si Toma pečlivě prohlédl. Byl opravdu hodně malý a hubený. Potom koukl na Tima. Ten byl snad ještě menší a tenčí.

„Dám ti návrh. Každý sníme jednu bramboru. A hned budeme pěkně vykrmení," nabídl Tom odvážně kocourovi.

Ten přemýšlel a nakonec přikývl.

Tom nejdřív musel osvobodit kamaráda. Zatáhl ze všech sil za bramboru, ta povolila a odkutálela se stranou. Tim byl opět volný.

Tom mu zašeptal do ucha: „Kousej pomalu. Musí ti to dlouho trvat."

Oba se pustili do jídla. Tim pomaloučku ukusoval z velké brambory. Tom ještě pomaleji z menší brambory.

Kocour je přísně pozoroval. Z brambor zatím moc neubylo. „Nejde to rychleji?" zeptal se netrpělivě a pohrozil jim tlapkou s ostrými drápky.

„Taková dobrota se musí vychutnat. Přivaž si nás k sobě, tak nikam neutečeme," nabídl mu Tom.

Kocourovi se nápad líbil. Našel na poli krátké zbytky provázků. Jedním přivázal ke své levé zadní tlapce Tima. Druhým přivázal ke své pravé zadní tlapce Toma. Položil si hlavu na přední tlapky a za chvíli usnul jako špalek.

Spal by ještě mnohem déle, kdyby mu do ucha nezabzučela moucha. Rychle ho probudila ze snu. Kocour se ospale rozhlédl kolem sebe. Myšky byly fuč. Na tlapkách mu visely jen dva přehryzané provázky. „Takhle mě podfouknout, to vám nezapomenu!" zařval

vztekle, že ho muselo být slyšet až na druhém konci pole. Moucha polekaně uletěla.

Kam se myšky ztratily? Když kocour usnul, snadno překousaly provázky a pelášily z pole, až se jim od tlapek prášilo.

„Tome, ty jsi hrdina! Tvoje odvaha nás zachránila. Já jsem se bál na kocoura jen podívat. Ale tys ho přelstil."

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Tim a Tom – Jak se o Vánocích splnily myší sny**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.